

Nieuws op het gebied van parvomanagement

De ziekte parvo komt sinds 1978 regelmatig voor. Deze virusziekte bij honden (canine parvovirus, CPV) is nauw verwant aan kattenziekte (feline parvovirus, FPV) en zelfs daaruit ontstaan. CPV komt voor in meerdere varianten, namelijk CPV-2a, 2b en 2c.

De ziekte is besmettelijk voor honden, wolven, vossen én katten. Een besmetting ontstaat door orale opname of door contact met besmette ontlasting of besmette grond/bodem. Eenmaal aanwezig is het virus zeer moeilijk te bestrijden aangezien deze met gemak maandenlang, tot zelfs een jaar kan overleven in de omgeving. Bovendien is het virus ongevoelig voor een groot aantal desinfectantia. Wel zijn bijvoorbeeld chloor (natriumhypochloriet) en kalium peroxymonosulfaat (Virkon™ S) bruikbaar. Neerslachtigheid, koorts, overvloedige (en soms bloederige) diarree en ook braken zijn de meest in het oog springende symptomen. Er bestaat geen specifieke therapie tegen parvo. Niet zelden kent de ziekte daarom een dodelijke afloop.

Het voorkomen (en bestrijden) van parvo omvat drie onderdelen:

- 1. Managementmaatregelen:** isolatie van pups van andere honden, in quarantaine plaatsen van nieuwe dieren en contact met potentieel geïnfecteerde dieren vermijden totdat de basisvaccinatie is afgerond.
- 2. Hygiëne:** aangezien het virus zeer resistent is, is reiniging van een besmette omgeving noodzakelijk als eerste stap. Desinfectie met parvovirus dodende middelen (natriumhypochloriet of kalium peroxymonosulfaat) dient daarna plaats te vinden. Ook persoonlijke hygiëne (handen wassen, het dragen van handschoenen en aparte kleding en schoenen) is erg belangrijk.
- 3. Vaccinatie:** alle volwassen dieren volgens schema (bij juiste vaccinatiestatus eens per drie jaar), alle pups vanaf 6 weken leeftijd (en dan volgens vaccinatieschema tot minimaal de leeftijd van 12 weken).

Zieke pups met parvo

Ondanks dat er al jaren wordt gevaccineerd, komen er nog altijd zieke pups met parvo voor. Reden daarvoor is dat deze ziekte al opgelopen kan worden voordat een vaccin volledig werkzaam is. Daarnaast is het belangrijk te weten dat een besmet dier het parvovirus al kan uitscheiden vóórdat het zelf symptomen vertoont, waardoor verdere besmettingen makkelijk ontstaan.

Immuneitskloof

Na de geboorte worden pups tijdelijk beschermd tegen parvo door de antistoffen die ze opnemen uit de moedermelk (= maternale antilichamen). Deze maternale antistoffen zijn belangrijk om de pup te beschermen tegen ziekte gedurende de eerste levensweken. Aangezien de pup deze antilichamen niet zelf aangemaakt heeft, wordt dit ook wel passieve immuniteit genoemd. Deze passieve immuniteit zal geleidelijk aan afnemen waarna de bescherming moet worden overgenomen door actieve immuniteit die door de pup zelf is opgebouwd na vaccinatie. Hierdoor kan er een situatie ontstaan dat het niveau van de maternale antilichamen aan de ene kant zo laag is geworden dat er onvoldoende bescherming is tegen een infectie, maar aan de andere kant nog geen/onvoldoende bescherming is opgebouwd door actieve immuniteit: dit wordt de immuneitskloof (= onbeschermd periode) genoemd.

Vaccineren van pups: wat wilt u bereiken?

- Pups beschermen tegen de belangrijkste, besmettelijke ziekten
- De (mogelijk) onbeschermd periode van pups minimaliseren
- Vroege socialisatie van pups mogelijk maken
- Langwerkende bescherming van het individuele dier, maar ook groepsimmuniteit bevorderen
- Vaccinatieschema's op maat, afhankelijk van het infectierisico en de gezondheid van pups

Hoe groot deze immuneitskloof is, wordt bepaald door een aantal factoren:

- Niet altijd zal een eerste parvovaccinatie bij een pup meteen voldoende aanslaan. Een nog niet volledig ontwikkeld immuunsysteem, een onderliggende ziekte, ondergewicht, hoge maternale immuniteit of een parasitaire infectie bij een pup kunnen allemaal een negatieve invloed uitoefenen op het aanslaan van de vaccinatie. Tijdens deze zogenaamde immuneitskloof kunnen pups dus parvo oplopen voordat het vaccin kan aanslaan.
- Daarnaast is het soort vaccin dat gebruikt wordt belangrijk. Een vaccin kan geïnactiveerd (= dood), levend verzwakt of levend recombinant zijn. De werkzaamheid van een parvovaccin in aanwezigheid van maternale immuniteit (MI) is afhankelijk van welk type vaccin wordt gebruikt. Er zijn vaccins geregistreerd (levende hoogtitervaccins en levende recombinant vaccins) die ook in aanwezigheid van MI kunnen werken. Ook is het belangrijk dat een vaccin veilig gebruikt kan worden in jonge pups.
- Het standaardadvies is om op de leeftijd van 6 weken te beginnen met vaccineren tegen parvo. De beste keuze is het gebruik van een levend vaccin (WSAVA-Vaccination-Guidelines-2016 (E17)), waarvan in de bijsluiters staat dat het al op jonge leeftijd (vanaf 4-6 weken) toegediend mag worden en waarvan de werkzaamheid in aanwezigheid van maternale immuniteit is aangetoond. Uw dierenarts kan u daarover adviseren. Dergelijke parvovaccins geven de grootste kans op een goede respons bij de 1e pupvaccinatie. Desondanks blijft het belangrijk om een pup meerdere keren (op 6-9 en 12 weken) te laten vaccineren. Het beste advies is om een pup niet alleen te vaccineren tegen parvo, maar ook tegen hondenziekte (ook wel ziekte van Carré of distemper genoemd), besmettelijke leverziekte, leptospirose en besmettelijke hondenhoest.

Meer weten? Uw dierenarts is de aangewezen persoon voor meer nieuws op het gebied van parvomanagement en een vaccinatie-advies op maat.